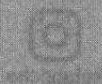

چارلز دیکنز

و بچه‌های خیابانی لندن

www.ketab.ir

چهارلز دیکنز (۱۸۱۲-۱۸۷۱) یکی از بزرگ‌ترین نویسندگان انگلیسی قرن نوزدهم است. او با بیش از ۴۰ رمان و مجموعه داستان، تصویری زنده از زندگی مردم فقیر لندن در آن زمان را ترسیم کرد. «بچه‌های خیابانی لندن» یکی از مشهورترین آثار او است که به زندگی یک گروه از کودکان فقیر در خیابان‌های تاریک و سرد لندن می‌پردازد.

سرشناسه: وارن، آندرا

Warren, Andrea

عنوان و نام پدیدآور: چارلز دیکنز و بچه‌های خیابانی لندن / نویسنده: آندرا وارن؛ مترجم: ریحانه یوسفی؛ ویراستار: علیرضا کیوانی نژاد

مشخصات نشر: تهران، نشر کتاب، ۱۴۰۰

مشخصات ظاهری: ۱۴۰ ص، مصوب

فروست: رده‌بندی کتاب ج، کتاب‌های رای، ادبیات غیرداستانی / زندگی / روایت‌ها

شابک: ۳-۴۲-۷۷۷۶-۶۲۲-۹۷۸

وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: Charles Dickens and the street children of London, 2011

موضوع: داستان‌های کودکان (انگلیسی) -- قرن ۱۹

Children's stories, English--19th century

موضوع: دیکنز، چارلز، ۱۸۷۰-۱۸۱۲ م -- معلومات و تحصیلات

Dickens, Charles--Knowledge and learning

موضوع: دیکنز، چارلز، ۱۸۷۰-۱۸۱۲ م -- شخصیت‌ها -- کودکان

Dickens, Charles--Characters--Children

موضوع: داستان‌نویسان انگلیسی -- قرن ۱۹ م -- سرگذشت‌نامه

Novelists, English--19th century--Biography

موضوع: فقر در ادبیات

Poor in literature

موضوع: کودکان خیابانی در ادبیات

Street children in literature

شناسه‌ی افزوده: یوسفی، ریحانه، ۱۳۶۷، مترجم

رده‌بندی کنگره: PZ ۷

رده‌بندی دیویی: ۸۲۳/۸ [ج]

شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۸۵۵۳۶۹۸

اطلاعات رکورد کتاب‌شناسی: فیبا

کتاب کودک و نوجوان نشر چشمه

چارلز دیکنز و پیچه های خیابانی لندن

نویسنده: آندرا وارن

مترجم: ریحانه یوسفی

ویراستار: علیرضا کیوانی نژاد

مدیر هنری: مهرداد موسوی

صفحه آرایی و اجرای گرافیک: مریم ماهر

همکاران آماده سازی: سارا مقدم، زهرا موسوی

لیتوگرافی: باختر

چاپ: نقش ایران

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

چاپ اول: زمستان ۱۴۰۰، تهران

شابک: ۹۷۸ - ۶۲۲ - ۷۷۷۶ - ۴۲ - ۳

حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشر کتاب چ است.

هرگونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه ی کتبی ناشر است.

www.cheshmeh.ir

ketabeche

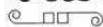
ketabeche

فهرست

۹	مقدمه
۱۳	مرد جاهای تاریک
۱۷	فقرای لندن
۲۶	کودکی
۳۲	پسری از طبقه کارگر
۴۰	رشد
۴۶	نویسندگی
۵۳	نوانخانه
۵۸	الیور توییست
۶۵	ناخدای ناجی کودکان سرراهی
۷۵	نیکوکاران بزرگ: هندل، هوگارت و دیکنز
۸۶	تعطیل کردن بدترین مدارس انگلستان
۹۲	فرستادن کودکان زنده بپوش به مدرسه
۱۰۱	بخشش از اعماق قلبی نیکوکار
۱۰۹	مصلحی متعهد
۱۱۸	دوست فقرا، پدری پیچیده
۱۲۵	نویسنده ای برای تمام دوران ها
۱۳۲	میراث نوانخانه
۱۳۴	وضعیت کنونی کار کودکان
۱۳۵	کودکان بی سرپرست و خیابانی در سرتاسر جهان
۱۳۷	اطلاعاتی تکمیلی درباره چارلز دیکنز و دوران او
۱۳۸	یادداشتی برای خوانندگان

مقدمه

شاید چون در حریم امن خانواده‌ای پُرجمعیت در دل شهری کوچک بزرگ شده‌ام، همیشه با گرفتاری و رنج کودکان بی‌خانمان هم‌دردی کرده‌ام. میل شدیدم برای کمک به آن‌ها باعث شد کودکی از یتیمان جنگ ویتنام را به سرپرستی بگیرم. پس طبعاً کتاب‌های غیرداستانی‌ام برای مخاطبان کم‌سن‌وسالم شامل دو موضوع اند: کودکانی که در جنگ یتیم شدند و حدود دویست و پنجاه هزار کودک بی‌خانمان که طی سال‌های ۱۸۵۴ تا ۱۹۳۰ در امریکا سوار بر قطار یتیمان از این سوی کشور به آن سویش رفتند شاید خانواده‌ای جدید پیدا کنند.

سال‌ها پیش، وقتی مدت کوتاهی در لندن کار می‌کردم، موضوعی توجهم را جلب کرد: این‌که انگلیسی‌ها در گذشته چه طور با کودکان بی‌خانمان رفتار می‌کردند. در قرن نوزدهم، فقر طاقت‌فرسا باعث شد که ده‌ها هزار کودک یتیم و بی‌کس ناچار شوند در خیابان‌های لندن و نیویورک زندگی کنند. امروزه دولت امریکا و دولت انگلیس به درستی برنامه‌های کمک به فقرا و نیازمندان را در دستور کار خود قرار داده‌اند، اما در گذشته این امر تا حد زیادی بر عهده‌ی سازمان‌های خیریه بود که گه‌گاهی کمک‌های ناچیزی می‌کردند.

جنبش قطار یتیمان به کودکان بسیاری در امریکا کمک کرد تا خانه‌ای بیابند، اما در انگلستان چنین برنامه‌ای وجود نداشت، چون اکثر آدم‌های طبقه‌ی اعیان سرپرستی

کودکی از خیابان‌ها یا زاغه‌های شهر را بر عهده نمی‌گرفتند. در آن زمان انگلیسی‌ها اعتقاد داشتند همان طبقه‌ای از جامعه که در آن متولد شده‌اید طبقه‌ی مناسب شماست و به همان هم تعلق دارید. بسیاری از آن‌ها با بی‌میلی به امور خیریه کمک می‌کردند و فکر می‌کردند که نیازمندترین نیازمندان، که معمولاً بچه‌ها بودند، باید تقدیرشان را در زندگی بپذیرند.

نویسنده‌ای به نام چارلز دیکنز بود که همه‌چیز را برای این کودکان و در کل برای فقرا تغییر داد. دستاوردهایش شگفت‌انگیز بودند. در تمامی نوشته‌هایش، با چنان هم‌دردی‌ای طبقه‌ی تهیدست را به تصویر می‌کشید که طبقات بالای جامعه تحت تأثیر قرار گرفتند و آغازگر جریان کُند اصلاح بیماری‌های اجتماعی شدند؛ همان بیماری‌هایی که مسبب رنج طبقات پایین‌تر جامعه بودند.

در داستان‌های دیکنز، نوجوانان ژنده‌پوش همواره در گوشه‌وکنار شهر گدایی می‌کنند، برای پیدا کردن کار خودشان را به آب و آتش می‌زنند، در پارک‌ها و زیر پل‌ها می‌خوابند و تمام تلاش‌شان را می‌کنند تا روح و جسم‌شان از هم فرونیاشد. او این کودکان را بسیار ملموس به تصویر می‌کشد، چون چیزی همانند بود خودش هم یکی از آن‌ها شود. با این‌که دیکنز در طبقه‌ی متوسط جامعه متولد شده بود، سلسله‌ای از بحران‌های خانوادگی باعث شد احساس کودکان گرسنه و ضعیف را درک کند که با جازند ساعت‌های طولانی برای حقوقی ناچیز جان بکنند. او پی برد که بیش‌تر فقرا آدم‌های محوب و لایقی‌اند که طبقه‌ی اعیان از آن‌ها سوءاستفاده می‌کنند و مانع پیشرفت‌شان می‌شوند. او هرگز این موضوع را از یاد نبرد. دیکنز با تلاش و کوشش بسیار و به‌رغم آموزش رسمی مختصری که دیده بود نویسنده‌ای ماهر شد. همه‌ی طبقات جامعه از داستان‌هایش استقبال کردند. فقرا او را نماینده و قهرمان خود می‌دانستند و طبقه‌ی اعیان نیز بسیار دوستش داشتند. تعداد کمی متوجه شدند که او به نحوی نامحسوس ذهن‌شان را تحت تأثیر قرار می‌دهد تا به اهدافی که در داستان‌هایش ترویج می‌دهد علاقه‌مند شوند، اهدافی مانند بهبود اوضاع نوانخانه‌ها، آموزش کودکان زاغه‌نشین، بهبود شرایط کاری کارگران یا پاک‌سازی زاغه‌ها.

در مجموع چارلز دیکنز در جهت ایجاد تغییرات تأثیرگذارتر از هر سیاستمدار، نخست‌وزیر یا ملکه‌ای بود و از او در مقام یکی از برترین مصلحان تاریخ یاد می‌کنند.